

самъ въ стаята, апаштъ погледналъ къмъ свѣщъта и извикалъ: Има единъ начинъ за спасение! Вдигналъ краката си къмъ пламъка на свѣщъта и прегорилъ вжжето. Следъ това поставилъ вжжето на ржцетѣ си къмъ пламъка на свѣщъта, и то прегоряло. Освободенъ отъ вжжетата, т. е. отъ неговитѣ ограничителни условия, той веднага отворилъ прозореца и избѣгалъ навънъ. Тѣй щото, ако злото въ свѣта е вързало ржцетѣ и краката ви съ вжжета, а Господъ е оставилъ въ стаята ви запалена свѣщъ, трѣбва ли да питате, какво да правите? — Прегорете вжжето! — Ама позволено ли е? — Позволено е! Кой е позволилъ на злото да те вързва? По своя воля всѣки може да тури вжжето на свѣщъта, да го прегори и да се освободи. — Презъ прозореца ли да излѣза, или презъ вратата? — Презъ прозореца. Ако прозорецътъ е затворенъ, излѣзъ презъ кумина! Излѣзъ навънъ, отдето можешъ. Никаква друга философия не ти трѣбва. Всѣки самъ трѣбва да извоюва свободата на своята душа. Това е великъ процесъ. Въ придобиване на свободата си, човѣкъ се превъзпитава, израства, придобива великия моралъ на живота, при който злото не е въ сила да свързва ржцетѣ и краката му съ вжжета.

Само по този начинъ, новиятъ животъ ще влѣзе въ свѣта и ще можете да реализирате всичко, което душата и духътъ ви желаятъ. Само така, вие ще бъдете бла-